

Инж. ИВ. КЮРКЧИЕВЪ

Водоснабдяване на гр. Севлиево

Старитѣ ни хора въ Севлиево още въ турско време сж се занимали съ въпросътъ за водоснабдяване на градътъ. За отбелязване е, че мѣстната и правителствена турска власт по слабо се е интересувала отъ този въпросъ, като е предоставяла той да бжде разрешаванъ отъ Севлиевскитѣ чорбаджии, макаръ че тогава половината отъ населението въ градътъ е било турско. Това се вижда отъ дневника на попъ Маринъ, въ който четемъ, че българитѣ сж се загрижили за довеждането на вода и направата на чешми. Въ този дневникъ е записано: „На 1863 год. 7 августъ

пазариха чорбаджиитѣ единъ чюшмеджия за 25,000 гроша да имъ докара вода за въ градътъ отъ изворътъ, който е при вехтия бентъ на Дюсъ Табаха. Този чюшмеджия като се пазари на 7 августъ не сж нае да докара водѣтъ за чюшмитѣ и той си отиде“. По нататъкъ е записано: „20 септемврий пазариха другъ чюшмеджия да доведе вода за чюшмитѣ Уста Пешо отъ Казанлъкъ“. Не се знае обаче какво е станало следъ това.

Следъ освобождението въпросътъ за водоснабдяването на градътъ нѣколко пѣти е билъ повдиганъ и разглежданъ, което се вижда отъ напечатанитѣ по-долу протоколи на общинскитѣ съвети:

РЕШЕНИЕ ОТЪ 1 АПРИЛЪ 1878 ГОД.

Слушали: По предявленіе на членътъ Владимировъ въ това, че за рядовното *теченіе на чешмищѣ* въ Градѣтъ нѣ